

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

I danas, na Dušni dan, dok se sjećamo svetih i mrtvih,

nad životnom golgotom

uznemireno nebo.

Čovječanstvo i dalje prolazi

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

kalvarijskom stazom boli i beznađa unatoč tvojih riječi

o ljubavi i praštanju i Tvom srcu koje je

krvlju obojilo zoru.

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

Nikako da zaboravimo razarajuću snagu smrti.

Ova bolest nas na to podsjeća.

boje su nam tamne od tuge u očekivanju

da svane i zablista svijet bez krvi, rata i bolesti .

Nekad i danas, nad crkvama, prepunim bolnicama,

grobljima, nakon toliko stradanja koje su

zadesile čovječanstvo

vjetrovi šapuću tvoje ime, imena mrtvih

oživljenih sjećanjem.

Znamo da su ljubav i umiranje dva lica iste stvarnosti

nakon svega što je čovjek znanjem i Tvojom pomoći osigurao

da produži život.

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

Križevi i dalje rastu u nebo.

Zahvaljujemo Ti za nova svanuća

i dane darovane trudeći se da budemo,

uz one koji dvore bolesnike mala kap u dugi što sja

na horizontu voljene Domovine.

Danas, na Dušni dan, više nego jučer prebiremo krunicu žalosnu

zrna krvlju i smrću obilježena izgovarajući ime, do imena,

dragih pokojnika ubijenih, nekad, na križnim putovima

nestalih u logorima smrti, bezimernih i s imenom,

kamenim grobom obilježenih, kostiju razasutih na zemlji

hrvatskoj, pradjedovskoj,

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

uklesanih u tvrdi kamen sjećanja

i ovih koje smo pokopali na ovom groblju, a žive nam u sjećanju.

Da im se odužim Tebe slikam Spasitelju u čijim su očima htjeli ugasiti nebo,

rumene boje svitanja i dan za ljude darovan,

za koje si umro i ljubavlju ih obilježio

vjerujući da iz tvoje smrti život vječni raste.

Crtom dodirujem svaki dio tvoga raspeta tijela, bolesnika.

U tvom liku vidim lice čovjeka, umrlih, moga pokojnog oca i majke,

svih patnika, ratnika, smrtnika.

Znamo da ljubiš zemlju krvlju natopljenu,

žalostan zbog ratova i bijelih križeva svijetom razasutih

dok oni rastu s travama i cvijećem obilježeni vječnošću.

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

Po križu s njima i mi idemo k svijetlu.

Slikam tvoj susret s majkom u čijim si očima vidio

odraz svog krvavog lica, grč oko usana

kojima si izgovarao riječi od kojih se živi.

Naše su žene i majke, patnice i tješiteljice, medicinsko osoblje

u njezinu liku dobile spomenik.

Slikam Veroniku s krvavim rupcem i

sve one koje su ih pratile duž životnog križnog puta, tješile, liječile, njegovale.

I danas i jučer, u sve dane, umjesto rupca nudimo ti srce.

Slikam tugu u liku žalosne majke s tobom u naručju.

U njoj su se mnogi prepoznali

Voljeni ne umiru

Autor Slavko Vranjković, sacerdos

Subota, 31 Listopad 2020 20:45 - Ažurirano Subota, 31 Listopad 2020 21:00

dok su držali i oplakivali mrtve sinove i kćeri.

Smiren sam unatoč svemu i uvjeren

da lađa Crkve plovi, bez straha, nemirnim morem života

prema vječnosti s onima koji te ljube,

onima koji su umirali s imenom tvojim na usnama.

Nad njom su velika jedra Duha razapeta na jarbolu

između tvojih, na križu raširenih ruku.

Slavko Vranjković- sacerdos

[dressup games](#) [fight games](#) [battle games](#)